

L'escenari de la controvèrsia

El Centre Dramàtic de la Generalitat valenciana ha finalitzat la temporada envoltat d'una polèmica que ha estat provocada pels retalls pressupostaris i el tancament de la Sala Moratín.

L'estiu ha assenyalat el final de la temporada teatral valenciana. Per al Centre Dramàtic de la Generalitat Valenciana aquest final de temporada ha estat marcat a més per la polèmica, amb l'anunci del tancament d'una de les seues sales, la Moratín. En aquesta sala s'ha presentat, entre altres, grups valencians com La Cassola, Grup de Teatre l'Horta o produccions del propi centre com *Una nit qualsevol*, amb direcció de Konrad Zschiedrich, o *El Mussol i la Gata*, dirigida per

Rafael Calatayud. La decisió de tancar la sala ha estat contestada des de l'Associació d'Actors del País Valencià per "haver estat l'únic espai dirigit pel Centre Dramàtic de la Generalitat Valenciana on s'ha programat espectacles de les diferents companyies valencianes".

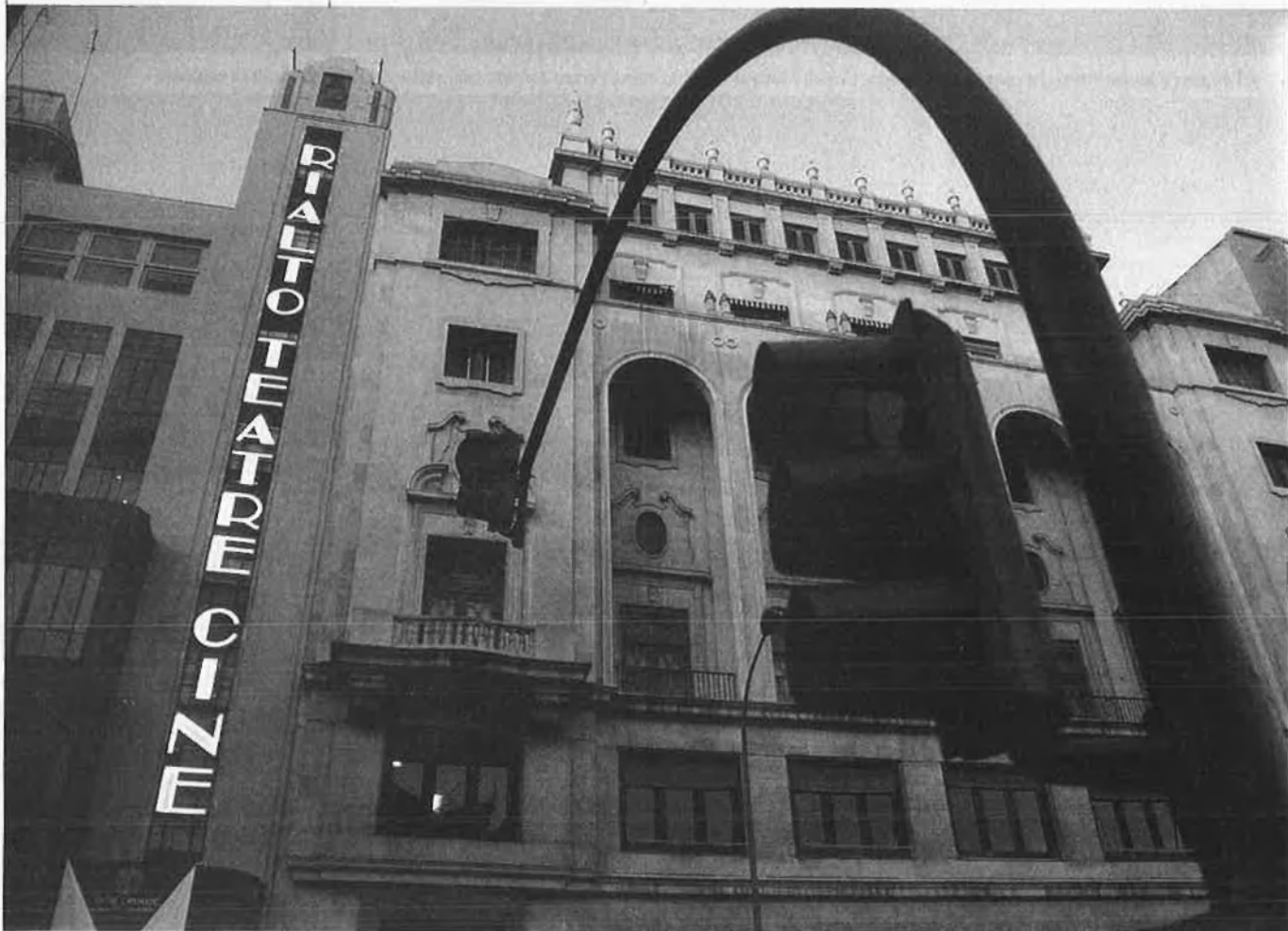
Tot i que ara la polèmica s'ha diluït, s'ha assenyalat el retall pressupostari de l'IVAECM —organisme que engloba el Centre Dramàtic i la Filmoteca Valenciana entre altres— com a causa principal del tan-

cament. Un retallament que s'acosta al trenta per cent sobre el pressupost de la temporada passada, cosa que representarà uns vuitanta milions menys per a l'IVAECM.

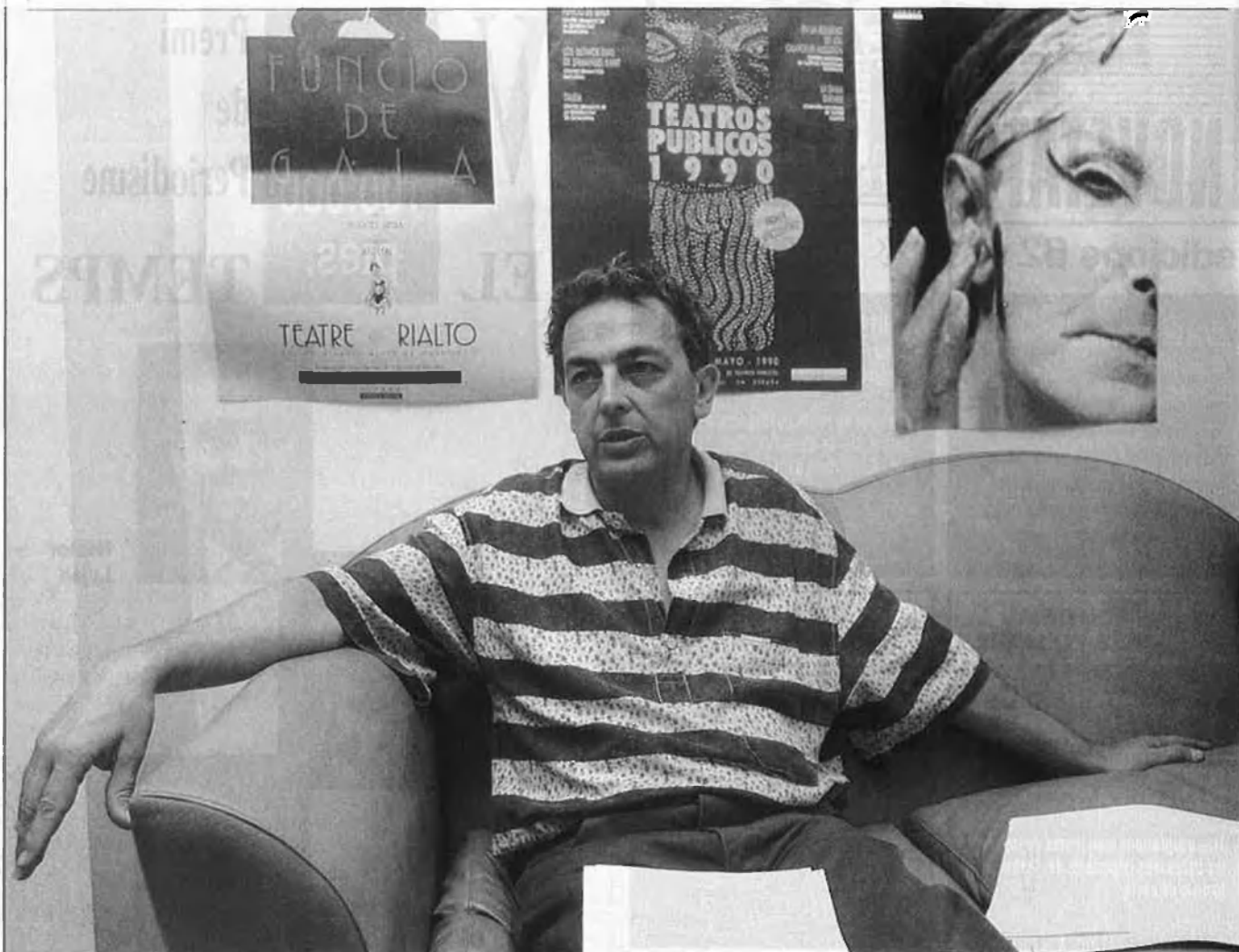
Responsable del *new look* de l'IVAECM serà Ricardo Muñoz Suay, anteriorment director de la Filmoteca. Acabar amb la imatge de centre malgastador seria un dels objectius en aquesta nova etapa. Entre els canvis promoguts per Muñoz Suay cal anotar el pas de Rodolf Sirera al Centre Dramàtic on s'ocuparà de la

gerència i administració, a més de continuar al front del Teatre Principal. Antonio Tordera, actual director del Centre Dramàtic, concentrarà els seus esforços en la direcció artística del CDGV.

Una de les assignatures pendents que han pesat —i pesen encara— sobre el Centre Dramàtic ha estat el públic. Aconseguir que l'edifici del *Rialto* arribe a ser una sala de teatre freqüentada pel públic ha estat un objectiu prioritari. En la temporada que acaba de finalitzar cal fer observar l'èxit

La polèmica ha envoltat aquest final de temporada el Centre Dramàtic de la Generalitat valenciana.

d'espectacles com *Maquillaje*, el monòleg interpretat per Núria Espert i coproduït pel Centre, *L'home, la bèstia i la virtut*, un espectacle modèlic saludat per crítica i públic, o produccions de prestigi com el *Woza Albert* de Peter Brook, sens dubte un dels espectacles més vigorosos que han passat per València, el *Amado monstro* de Javier Tomeo o *El viatge* de Manuel Vázquez Montalbán dirigit per Ariel García Valdes.

Potenciació dels joves directors valencians, política d'anelement al País Valencià, suport a l'escriptura teatral del país, consolidació dels creadors valencians, promoció de València com plataforma cultural, etc., són alguns dels punts del programa que Tordera presentava a l'inici de la primera temporada al capdavant del Centre. *Carles Gàmez*

Antoni Tordera: "No he malgastat"

En la programació, ¿quins canvis hi haurà en la pròxima temporada?

—Ara que el Teatre Principal ha tomat a funcionar amb normalitat, es tractaria de reduir al mínim el nombre de companyies invitades de fora de València en el Centre Dramàtic. Per a la pròxima temporada m'agradaria invitar una companyia com a màxim per trimestre a més de potenciar la seua estada. D'altra banda, caldria centrar més el Centre Dramàtic com a espai de produccions. I per últim, implantar el Centre al País Valencià. Açò últim estaria lligat al projecte que més m'estime: la creació d'una companyia estable que durara els vuit mesos de la temporada. Una companyia que es crearia a partir de la realitat del circuit de sales de tot el

país. La primera producció d'aquesta companyia estable podria estar a principis de 1991.

—¿I en l'organigrama del Centre?

—Ací hi ha un equip. Hi ha un director del Centre que sóc jo. Un subdirector que és Julio Mánez que a més s'ocupa de tot allò referent a documentació. I una altra persona que és un delegat-gerent dels dos teatres —Principal i Centre Dramàtic— que és Rodolf Sirera. A mi, personalment, introduir en el camp de la gestió teatral els mecanismes de la productivitat d'empresa em pareix molt raonable.

—Sobre el Centre pesa una imatge de malgastament.

—Jo personalment no he malgastat. Per dues raons: primera, l'any passat jo tenia de la gestió anterior un dèficit, i segona, en-

guany he tingut un retall important. Supose que també aquesta imatge de malgastament pot provenir del mateix centre emmarcat en un edifici molt cuidat fins a l'últim detall.

—¿Quins pressupostos heu tingut per a produccions en aquesta temporada passada?

—Hem treballat per a produccions al voltant dels 130 milions de pessetes. I això és la meitat per a produccions de la temporada anterior.

—Per a la pròxima temporada s'ha anunciat un retall de més del trenta per cent.

—No lament el retall. A mi el que em preocupa és que aquesta quantitat, la que siga, que es retalla al Centre Dramàtic, no vaja a parar al teatre que es fa a aquest país.